

Přišel chlapík s rudou,
měl vztek a v ruku třes.
Řekl, ten prevít, ještě neslyšel,
to není hudba, to je běs.
Po sklepech zkoušet a hrát,
ten řev na to vás užije.
Mám syna, hrdě vám můžu říct.
Není to žádnéj flink,
peněz čeká víc a víc,
drnká v baru swing.
Taky chtěl to co vy hrát,
zjistil však, že jediný je víc.

Třeba se člověče na tom stav.
Já nás ještě výš.
Můžeš se vztekat, můžeš se nám smát,
si mladej to je kříž.

Pantáto promiň nám ten náš styl,
hej hej hou hoou, hej jednou.
Ten vyšší v duši nám nesedí, hej jednou.
Po sklepech zkoušet a hrát,
ten řev na to vás užije.
Mám syna, hrdě vám můžu říct.
My jednou před bouří,
necítit palicí ve dvou,
je dost, jednou, je dost.

Na škodu mluvíš, nemá to cíl,
kolik je ti let.
Vzpomínáš, tenkrát mladej jsi byl,
taky ti patřil svět.
Odcházíš nadáváš, chceš to víš,
dát jistý věci čas, hej jednou.

Ten když zní, duši nám nešetří, hej jednou.
My jako před bouří, teď všichni v povětří, hej, jednou.
Ten když zní, duši nám nešetří, hej jednou.
My jako před bouří, teď všichni v povětří, jednou, je dost.
Jednou, je dost, je dost.